

He was reading a scroll while sitting on a threshold – היה קורא בספר על האסקופה

Overview

The **איסור** of **הוצאה והכנסה מדאורייתא** is only when one removes an object that was entirely in one **רשות** (הרבים) and transfers it to another **רשות** (היחיד). If however the article was only partially in one **רשות**, for instance; if one end of a pole was in a **רה"ר** and the other end was in the hand of a person in a **רה"י** – [this is referred to as **'אוגדו בידו'** – 'it is bound in his hand'] – and he brought in the entire pole into the **רה"י**, he is **פטור** **מן התורה**, but **אסור** **מדרבנן**. We are in the case of **אוגדו בידו** which is **פטור** **מן התורה**, because you may do it when **אין אוגדו בידו** i.e. it is entirely in the other **רשות**, which is **התורה**. If this case of **אוגדו בידו** took place when the **מכניס** (מוציא) was in a **כרמלית**, then there are two reasons why it is not **אסור** **מדאורייתא**; 1) because he is in a **כרמלית**, and 2) because it is **אוגדו בידו**. In order to be **אוסר**, we would have to make two **גזירות**, a) the **גזירה** of **אין אוגדו בידו** and b) the **גזירה** of **אין אוגדו בידו** **אטו** **אין אוגדו בידו**. This is referred to as being **אוסר** **גזירה** **אין אוגדו בידו**. If we hold, however, that **אין אוגדו בידו** (בכרמלית) **אין אוגדו בידו**, then if it was **אין אוגדו בידו** and the **מכניס** (מוציא) was in a **כרמלית**, then the person would be **מותר**, in the aforementioned case, to bring the pole from the **רה"ר** to the **כרמלית**.

You may ask: ואם תאמר לרבה בפירקין דלא גזר בכרמלית גזירה לגזירה According to רבא who maintains later in this פרק that by a כרמלית the גזירה לגזירה were not גזר, רבא said this –
in the סוגיא of; 'a tailor may not go out with his needle'¹,

why do we mention ספר אריא ספר אפילו כל מיילי נמי שרי באגדו בידו, which would indicate that the reason we are allowing him to roll up the scroll, is out of respect for the **כתבי קודש**, where in truth **even** if it were not a **ספר** but **any object**, it would also be **permitted** to retrieve it **in a case where it is partially in his hand**

for even if it were entirely not in his hand, the איסור would be only a דרבנן, since the **אסקופא** is a **כרמלית**, there can be no **איסור** **דאורייתא**, and since here it is **אוגדו בידו** so even if he were in a **רה"י** there would be no **איסור** **דאורייתא**, if he were to retrieve this object from the **רה"ר** back to the **רה"י**², so what would be the reason to prohibit him from retrieving the object. It could only be because of a **גזירה** **לגזירה**, that is we are **גזר** in this case of a **אין אוגדו בידו**, and then we

¹ See the **אין אוגדו בידו** as to where **רבא** made this statement.

² See 'Overview'

רבא and גזירה לגזירה, which makes it a גזירה לגזירה again גוזר, maintains that by a כרמלית we are not גוזר

and it is impossible to interpret this – ואי אפשר לאוקמי אלא באסקופת כרמלית אסקופת כרמלית **only in the case of an** משנה

as concludes in the last פרק - כדמסיק אביי בפרק בתרא דעירובין (דף צח,א ושם) **of** מסכת עירובין. The question is; why mention

we may answer that the reason that he mentions 'ספר', is not that we should deduce from it, that if it were not a ספר it would be אסור to retrieve it, for this is not true, as we said before לא גזרינן גזירה לגזירה, rather the reason that he mentions 'ספר' **is to let us know** –

that even a 'ספר' which is כתבי קודש, if it is not partially in his hand it is אסור to roll it back up,

to negate the opinion of רבי שמעון who said there in משכת עירובין **דאמר התם**

any prohibition which is derived from a שבות. i.e. כל דבר שהוא משום שבות איסור מדרבנן

cannot stand in the face of כתבי קודש, and אינו עומד בפני כתבי קודש, and according to this view, even if it fell out of his hand completely into the רה"ר, it would be permissible to roll up the ספר, since it is only a שבות to carry from a רה"ר to a כרמלית. Our ר"ש disagrees with ר"ש and maintains that even a ספר from the כתבי קודש can not be retrieved when there is a שבות מדרבנן.

Summary

According to רבא who holds that גזירה לגזירה אין גוזרין גזירה לגזירה, the דין of this ספר, will apply to all objects not only for a ספר, because since he is in a כרמלית ואוגדו בידו, we cannot be גוזר an איסור, since that would be a גזירה לגזירה. On the other hand, even a ספר מכתבי הקודש, is permitted to be retrieved, only when he is in a כרמלית ואוגדו בידו. If one of these conditions is lacking however, it would be אסור to retrieve it.

Thinking it over

1. If we hold גזירה לגזירה, בכרמלית גזרינן גזירה לגזירה, what דינים would change in our case of היה קורא על האסקופא וכו'?

2. Why is אוגדו בידו פטור מדאורייתא?